

Besuch vum klengen Wollef

2|3

Sonndes schlächt sech e klengen Wollef an d'Spillschoul.
 Et ass keen do. Hie schnoffelt un de klengen Autoen.
 Hie schnoffelt u rouden, bloen a giele Glaspärelen.
 Hie schnoffelt un enger Geess aus Holz an denkt sech «Hei wëll ech bleiwen!»

4|5

Op eemol entdeckt hien en Tuerm aus Baukasten.
 Hie klëmmt drop awer ... bumps!
 Den Tuerm fält zesummen an de klengen Wollef trëllt op de Buedem.
 Hie kruebelt an eng waarm Schlapp a schléift an.

6|7

E Méinden de Moie gëtt de klengen Wollef vun haarde
 Kannerstëmmen erwächt. Séier verstoppt hien sech ënnert
 engem Schaf. Hie gesäit Kannerschlappen déi laanscht
 trëppelen an och déi grouss blo Turnschlappe vun der Madame Sonja.

8|9

De klengen Wollef héiert d'Kanner laachen.
 Hie luusst virsiichteg ënnert dem Schaf eraus.
 D'Kanner maache Musek. Si hopsen an tanzen
 a sangen dobäi e Lidd vun der Geess.

10|11

An der Nuecht sinn all d'Kanner verschwonnen.
 De klengen Wollef klëmmt op en Dësch.
 Hien hält Pabeier an e Pinsel a fänkt u mat Molen.
 Lues séngt hien d'Lidd vun der Geess, dat him sou gutt gefält.

12|13

En Dënschde rullt e Rouleau Pechpabeier ënnert de Schaf
 bei de klengen Wollef. Séier schubst hien de Rouleau zréck.
 Do gesäit hien, wéi d'Kanner grouss Béi gewellte
 Kartong ronderëm zwee Dëscher spanen. Si bauen e Schëff.

1|2|3

14|15

An der Nuecht probéiert de klenge **Wollef** e Puzzle zesammenzesetzen. A wat richt dann do sou gutt?

16|17

E Mëttwoch héiert de klenge **Wollef** d'Madame Sonja sech opreegen: «Wien huet vum Gebuertsdagskuch genaschelt?» Awer dann dekoréiert si de Kuch mat neien Zockerblummen. D'Kanner molen a schreiwe Wënsch op Pabeierfändelcher. Déi stieche si an de Kuch a sangen dem Anna e Gebuertsdagslidd.

18|19

«Dës Nuecht probéieren ech och ze schreiwen», denkt de klenge **Wollef** a sicht no Faarfstëfter. Hie schreift a moolt bis moies. Et ass Donneschden. D'Kanner komme mat vill Kaméidi an d'Spillschoul gerannt.

20|21

Mat engem Saz spréngt de klenge **Wollef** an en hallef oppenen Tirang. An deem Moment kënnt d'Madame Sonja. Si grommelt: «D'Kanner misste méi uerdentlech sinn!» a mécht den Tirang zou. «Au!» De klenge **Wollef** huet seng Patt ageklemmt.

22|23

Zum Gléck kritt hien seng Patt erëm eraus gezunn a kann d'Nues e bëssen zum Tirang erausstrecken. Hie gesäit, wéi eng kleng Hex den Dësch deckt. En Zauberer schneit Muerten. Zweekanner streide sech ëm eng Wollefsmask. Dat fënnt de klenge **Wollef** witzeg.

1|2|3

24 | 25

An der Nuecht setzt de klenge **Wollef** d'Schinne vun der hëlzener Eisebunn zesammen a léisst d'Zich fueren.
Hie baut en Tuerm, eng Gare an e Stall fir d'Geess.

26 | 27

E Freide spëtzt de klenge **Wollef** d'Oueren, wéi d'Madame Sonja d'Mäerche vum Rotkäppche verzielt. Dat Mäerche gefält him besonnesch gudtt.
Awer vum Jeeër mat dem Gewier wëllt hien näischt héieren.
Hien hält sech mat béide Patten d'Oueren zou.

28 | 29

An der Nuecht hëlt de klenge **Wollef** all d'Billerbicher aus dem Regal a kuckt sech se laang un, eent nom aneren.

30 | 31

«Firwat bleift et haut esou roueg?» wonnert sech de klenge **Wollef**.
Et ass Samschden. Op eemol fiert e grouse Biesem ënnert de Schaf an zitt esou de klenge **Wollef** aus senger Stopp eraus. D'Botzfra rífft
«Oh, wéi léif, e klenge **Wollef**! Dee setzen ech an d'Poppekutsch!»

32 | 33

E Sonnden ass de klenge **Wollef** ongestéiert.
Hie kacht op der Poppekachmaschinn eng gutt Buschtawenzopp ...

34 | 35

... an invitéiert all Poppen, Stoffdéieren an déi hëlze Geess,
mat där hie besonnesch frou ass, op säi Festiessen.

1 | 2 | 3